

Rabbime Layık Olmak Adına Esen Rüzgarım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mart 2024

Düşlerin nemli içini ferah tut...

Sahi, kimin öğüdü idi içimde seken heyecandan arda kalan umudu yerle yeksan etse de zalim ve tayfası bense ansızın dev/asa bir parantez açıp a ruhumun yerleşkesini sığdırma telaşında bir şiire bir masala bir romana meylettüğimden de fazlası ile haşır neşir, müptelası olduğum göğünse hazin çiçeği olmaya muktedir o iç sesimden damlayan sözcüklerle olan ikbalimde kâh yaş aldım kâh yas ama severek yaşamak yasa b/ellediğim titrinde ömrün yakuttan bir güneş doğarken benim için ve işte ben de doğdum ansızın uzayan gözlerimin önünde o uzun ıssız tarhında yolcusu sözcüklerin müdavimi aşkın da muadili iken kalemimle zikrettiğim fikrime de sadık olduğum kadar bir derviş edasıyla s/alındığım, söyleyin çok mu belli?

Muktedir olana yakarışım

Ne muadiliyim öncemin ne de müptelası yarınların

İkbalı iken huzurla yaşıyor olabilmenin

Tek kaidesi zannımca sevgi sadece sevgi.

İlahi bir tohum düştü toprağa ta yüreğimden

Sızan acıma mazhar

İnancın akıbeti

Ve işte tutulduğum aşk ve rüzgâr.

Muğlak bazen insanlar

Asla mundar demesem de üzerime de sıçradı mı çamur:

Bense güneşin lehçesiyle
Doğup öldüğüm kadar
Muktedir
Aşkın havsalasından taşan sözcükler kadar
Olmak adına ruhumun sözlüğünü ifşa ettiğimden de öte
İfa ettiğim vazifelerim
Yeter ki kabul görsün Rabbin nezdinde
Balçığı üstümden atıp da
Atıl yüreklerde peşine düştüğüm sevginin
Nihayetine
Yolum keşişirken yine ve yeniden kendimle.

Kendim olmanın rüzgârıdır yazdıklarım:
Kendimce
Kendimden kendime kavuşmanın yıldızı
Yadında dünün
Eşleşen türlü türlü hüznün
Yarenim yârim sefil kalemim
Ve işte haiz olduğum mertebe
Yüreğim de varlığım da konuşlu
O İlahi Rakıma ulaşabilmenin yolcusu
Ve tek koşulu
İman gücünde saklı iken insan ve sevgi

Esen yelin üşüttüğü
Kalbin delik teknesinde
Varsın olsun su alsın kayığım
Kaykıldığım şu zeminde mademki saklıdır
Yarınlarım.

Tebessüm ehli bir gün
Temaşası göğün
Tasvip etmediğim kadar nefreti yalanları
Tahliye edeceğim ömrün ülküsü
İçimde saklı olsa ne ki yalnızlığın türküsü?

Miadı dolmadan ömrün
Bazen mikado çöpleri gibi dağıldığım
Ve bağırdığım:

Örtün üstümü
Üstün gelme gayreti değil
Sadece iyiliğin ve sevginin kazandığı:
Eh, arada sırada insan gardını da almalı
Galip ya da mağlup
Yeter ki
İnsan bilincinde olsun sınıandığının

Sinesinde aşk
Simasında güneş
Yerin kaç kat altı değil üstelik
Kat çıkacağım hidayet basamakları
Nasıl ki semada saklı
Kâh aşkın kantarı
Kâh hüznün katarı
Kâh sonsuzluğun hız kesmediği
Bir rüzgâr olmanın ta kendisi
Aşkın da muadili.

Sevinçlerimi bırakın da yaşayayım dolu dolu
İçimde tüten vapurun kaptanı
Sevgi sadece sevgi
Miadı dolmuş gölgelerin
Azat edilesi sözcüklerin
Kula kulluk yapmadığımın da garantisi iken şiirlerim
Şahsına münhasır bir iklim bellediğim kadarım
Varsa yoksa mevsimlerden Nevbahar'ım
Ne geçkin ne şaşkın ne sıradan
Rabbime layık olmak adına esen rüzgârım...